

Tantsuinfo Kuukiri

Gerd Neggo nimelise tantsuõpetaja stipendiumi pälvis sel aastal Anne Tamm-Kivimets	2	Olete palutud aeglasele hommikusöögile Nüüdistantsu festival HOMMIK 2013	13
Järjepidevusest, mõeldes õpetajatele	3	Fine5 tantsuteater osaleb kahe lavastusega 11. – 15. detsembrini Jekaterinburgis toimival rahvusvahelisel kaasaegse tantsu festivalil „On The Edge“	14
Limoni tehnika edasikandjad	5	TÜ Viljandi Kultuuriakadeemia etenduskunstide visuaaltehnoloogia ja tantsukunsti kõrghariduse eelõpe	15
Lavadel	9	Tallinna Haridusamet tunnustas tantsuõpetajaid	15
Lugemiseks	10	Eesti Tantsuagentuur sai 15	16
16. – 17. novembrini toimub III estraadi- ja rahvaste tantsude festival	12	Kalender	17
Tantsu- ja liikumisteraapia õpitoad Tallinna Ülikoolis	12		

Gerd Neggo nimelise tantsuõpetaja stipendiumi pälvis sel aastal Anne Tamm-Kivimets

Helena Krinal

Vabakutseline koreograaf ja tantsuõpetaja, Anne Tamm-Kivimetsa õpilane

Eesti Tantsuhariduse Liidu iga-aastase Gerd Neggo nimelise tantsuõpetaja stipendiumi pälvis käesoleval aastal Just Tantsukooli juhataja ja õpetaja Anne Tamm-Kivimets. Gerd Neggo nimeline stipendium loodi 2011. aastal ning eelnevalt on selle pälvinud TÜ Viljandi Kultuuriakadeemia kontaktimprovisatsiooni ja tantsukompositsiooni õppejõud Raido Mägi ning Tallinna Ülikooli tantsukompositsiooni õppejõud, tantsukunsti dotsent ja Tantsuteatri Fine 5 eestvedaja Rene Nõmmik.

Gerd Neggo (1891-1974) oli tantsija, tantsulavastaja ja pedagoog, kelle õpingud Stockholmis É. Jaques-Dalcroze rütmilis-muusikalise pedagoogika alal ning Hamburgis R. von Labani tantsustuudios päädisid Eestisse naastes moderntantsustuudio loomisega Tallinnas. Neggot peetakse õigustatult moderntantsu maaletoojaks, kes oma tööga ja läbi oma õpilaste (H. Tohvelman, I. Urbel, E. Oltrop, A. Kalmet jt.) on andnud mõõtmatu panuse tantsu- ja liikumiskultuuri edendamisse Eestis.

Kui eelnevate aastate stipendiaadid olid kõrghariduse vallas tegutsevad tantsuõpetajad, siis sel aastal osutus valituks huvihariduse õpetaja, kes süstib tantsulembust lastesse ja noortesse alates mudilastest kuni keskkooli lõpetajateni.

Anne Tamm-Kivimets õpetab lapsi tantsu armastama tema poolt juhitas Just Tantsukoolis Tartus (endine H-studio, varasem Heterostudio), mis 2014. aastal tähistab oma 30. tegevusaasta täitumist.

Anne on näide dünaamilisest õpetajast, kes kasvab koos oma õpilastega, ei karda nendega dialoogi astuda ning oma vigu tunnistada. Anne jälgib iga oma õpilast individuaalselt, rasketel hetkedel toetades, rõõmsatel hetkedel kaasa hõisates. Anne täiendab end pidevalt (iga-aastased Notafe suvekoolid, TÜ VKA täienduskursused, TÜ bakalaureusekraadi õpingud pedagoogikas) ning peab sellest hoolimata enda parimateks õpetajateks oma õpilasi. Kolmekümneaastase teadmiste- ja kogemustepagasi ning intuitsiooni baasil on Anne Tamm-Kivimets välja töötanud oma treeningsüsteemi, mis ühendab endas sümbioosina loovuse, hea tehnilis-füüsilise taseme ning keha tervislikkuse. Anne treeningsüsteem lähtub põhimõttest, et tants on üks eneseväljenduse vormidest ning tantsuõppe peamine eesmärk on õppida end tantsukeeles väljendama, kasutades selleks oma keha koos hea tehnika ning mõtlemisoskusega.

Väga palju räägitakse praegu tantsualase kõrghariduse madalast tasemest, kuna õppima asuva "materjali" eelnev tantsualane kogemus ei ole enamaks suuteline. Just siinkohal on märkimisväärne Anne Tamm-Kivimetsa mitmekümneaastase töö olulisus - Anne õpilased on tantsukõrgkoolides silma paistnud tugeva vaimse, intellektuaalse ja füüsilise ettevalmistuse poolest, kes on valmis end arendama kõrghariduse väärikselt, sisenedes siis Eesti ja välismaa tantsumaastikule tugevate ja andekate tantsuõpetajate, tantsijate, tantsukunstnike või tantsukooli juhatajatena.

Anne Tamm-Kivimetsa kunagiste õpilaste hulka kuuluvad: Nele Suisalu, Karmen Ong, Madli Teller, Kati Grauberg-Longhurst, Maarja Pärn, Helena Krinal.

Stipendium antakse pidulikult üle 10. detsembril kell 19.00 Tartu Loodusmajas Tartu linnavalitsuse noorsootöö valdkonna aasta tunnustamisüritusel. Eesti Tantsuhariduse Liidu poolt välja antavat stipendiumi rahastab Eesti Kultuurkapitali rahvakultuuri sihtkapital.

Järjepidevusest, mõeldes õpetajatele

Anu Ruusmaa

TÜ Viljandi Kultuuriakadeemia ning Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia balleti õppejõud, litsenseeritud TRE tehnika õpetaja

Kuna tantsu on raske sõnadesse panna, kirjutatakse temast harva. Vähe ilmub nii raamatuid kui artikleid ajakirjanduses. Samas on just sõna see, millega on võimalik elus hoida ajalugu – järjepidevust, mälestusi, mõjutusi ja kogemust. Arusaamad muutuvad, inimesed kaovad, nimed unustatakse - ometi saab inimesest ajalugu siis, kui tema ajast saab ajalugu. Ja väärtuslikuks võib osutuda hoopis mõni muu üllatav aspekt. Tants hetkes eksisteeriva ning fikseerimatu kunstivormina aga jäädvustub ajalukku peasjalikult vaid sõnas ja videolindil.

Püsiväärtused selguvad ajas. Sageli võtame kõike iseenesestmõistetavalt ning kritiseerime veel kõike pealegi. Ei meeldi, ei meeldi, ei meeldi ... Ehk tasuks hoopiski väärtustada inimeste tööd, kes on loonud baasi praegusele haridusele ja kaasajal laval toimuvale? Kõigega ei pea nõustuma, kõik ei tundu juba ammu huvitavana, sest on meie jaoks muutunud iseenesest mõistetavaks, ent ometi on need inimesed olulised, kes on panustanud armastusest ja kirest tantsu vastu ning loonud tänastele tantsukunstnikele tegutsemispinnase ühel või teisel viisil: olles õpetajaks, eeskujuks, motiveerijaks või hoopis põhjuseks vastanduda.

Inimesed, kes on teinud panuse eesti tantsukunsti arengule.

See artikkel ei loo faktilist mälupilti tantsloost, vaid räägib jätkumisest ja jätkamisest läbi üksikisiku. Inimese ja tema kogemuse väärtust ei asenda miski, sest ikka on nii, et mäletame seda, mida ise kogesime. Paraku peab kurbusega tõdema, et eelnevatest tegijatest ei räägita. Seda artiklit kirjutama ajendas mind praegu domineeriv mõttemaailm, mis teadvustab vaid iseennast, märkamata, et võimalused ja baas on loodud ning vajavad praeguste tegijate poolt järjepidevat edasiminemist. Meie kiirustavas ja infost küllastunud maailmas on tervikpildi nägemine hägune, pigem piirduakse oma maailma loomisega, hea kui sedagi. Nii jäävad püsiväärtused tähelepanuta. Kaasaegse tantsu mõjusfäär jääb kitsaks ja üsna märkamatuks väljaspool tegijaid endid.

Teiseks, sirvides ajaloos, jääb silma, kui läbipõimunud on inimeste tegevus tantsu vallas, tähtsustamata stilistikat või esteetikat. Väärtustatud on otsingulisus, alati konkreetsetes ajahetkes uue loomine, leides (ja ka mitte leides) loojale isikupäraseid vahendeid. Ja uut luuakse olenemata institutsioonist - on see siis repertuaariteater või lavastusprojekt. Alati on eksisteerinud mitmekülgne nii õpetamises kui lavalaudadel. Seda on praeguses väga

killustunud tantsumaailmas raske tajuda. Killustatus ja erinevate taotlustega loojate poolt teineteise mitteväärtustamine võib tekitada mulje et killustatus ongi mitmekülgne. Ometigi tahaks loota, et ühel päeval on valmis repertuaariteatri- ja vabakutselised tantsutegijad istuma ühise laua taha ja jagama Eesti Teatriliidu aastapreemiaid nii, nagu teevad seda näitlejad. Läheb veel aega, ilmselgelt.

Eesti kaasaegse tantsu juured

Eesti kunstiline tants ei ole alguse saanud rahvatantsust vaid põhineb konkreetsetel isikutel, alates Gerd Neggost, Victorina Kriegerist, Elmerice Partsist, Eugenie Litvinovast, Alice Tšernovast, Tamara Beckist. Kes tuli Venemaalt, kes Euroopast, kes oli saanud võimaluse ennast täiendada nii siin kui seal. Kunstilise tantsu arengut mõjutas esimese Eesti Vabariigi aegu Isadora Duncanist lähtuv uus, niinimetatud vabaplastiline suund ja vene klassikaline ballett. Samal ajal tegutses kirjanduslik rühmitus Noor-Eesti liikumine, mis oli tekkinud noore Eesti haritlaskonna eneseotsingu tulemusena. Eesmärgiks oli elavdada ja rikastada kultuurielu ning muuta kultuur ja kunst omas ajas kaasa rääkivaks ning tsiviliseerituks.

Eeltoodud inimeste loodud tantsustuudiotest pandi esimese Eesti Vabariigi aastatel alus nii tantsijate kui koreograafide arengule. Estonia teatrimaja (1913) ja Vanemuise teatrimaja (1906) ehitamine tol ajal lõi võimaluse pidevaks arenguks. Rahel Olbrei, kes oli mitmekülgse haridusega nii balleti vallas kui moderntantsus (täiendanud ennast Saksamaal Rudolf Labani ja Mary Wigmani juures), lõi isikupärase eepohhi tantsuajaloos. 1895. aastal sündinud Ella Ilbak on üks ilmselgelt tuntum tantsija Eesti tantsuajaloos. Elmerice Partsi juures õpinguid alustanud (kallisteeniline gümnaasium) tantsija sai tuntuks kogu Euroopas. Rahvuslasest maailmakodanik, rändlind, kuid ometi mitte juurtetu ja kodutu. Ella Ilbaku usk, tolerantsus ja mulgi kangus aitasid teda vaatamata raskustele püsida oma kirglikult armastatud rajal. Tema raamatud „Otsekui hirv kisendab“ (1952), „Tuvi Malm“ (1955) ja „Kisendav kannel“ (1960) on imeline võimalus ka praegusel ajal süüvida ja väärtustada tantsukogemust nendel aegadel.

Eesti tantsukunsti jätkuvus Nõukogude võimu all

Sõda pillutas eestlased mööda ilma laiali, nii itta kui läände. Ka Nõukogude Liidu aegadel jätkati tantsukunsti arendamist. Gerd Neggo õpilased Helmi Tohvelman ja Ida Urbel viisid tantsu arengut edasi nii teatrilaval kui treeningisaalis. Ida Urbel, kes oli saanud võimaluse ennast täiendada Pariisis, lõi isikupärase ja plastilise tantsukeele. Helmi Tohvelmani võib praeguse aja kontekstis pidada tõeliseks etenduskunstide arendajaks, sest teda jätkus nii muusikateatri lavale, töölisteatrisse kui ka TRK Lavakunstkateedri õppejõu rolli. Mai Murdmaa ja Ülo Vilimaa isikupärased lavateosed hoidsid loova mõtte elus, samal ajal kui ülejäänud Nõukogude Liidus domineeris ideoloogiast sõltuv draamaballett. Eestis kui Nõukogude Liidu ääremaal õnnestus Mai Murdmaal lavastada ka tol ajal keelatud kirjandust - Bulgakovi „Meister ja Margarita“ tuli lavale 1985/86. Esimene moderntantsu õpetaja Nõukogude aja lõpul tuli Eestisse 1988. aastal Tiiu Randviiru kutsel. Soomes elukoha leidnud ameeriklanna Jill Miller õpetas Estonias Humphrey-Limoni tehnikat ja balletikoolis jazz-tantsu. Hiljem käis Jill Miller korduvalt Eestis töötubasid läbi viimas. Huvilised joovastusid võimalusest avastada laiemat ja mitmekesisemat tantsumaailma. 1990. aastal oli Estonias Jean Yasko, kes esitas Humphrey-Limoni inspireeritud „Kaks ekstaatilisemat teemat“ ning lavastused „Kilpkonna jalutuskäik“ ja „Vaikne kaos“. Seega, taasisesiseisvunud Eestis lükati kaasaegne tants käima akadeemilises teatris, millest arenes välja teatritest eraldiseisev vabakutseline tants. 1990ndad ja kaasaegse tantsu võidukäik

Nõukogude aja lõppedes tõmbas kaasaegne tants institutsionaalselt end lahti juba toimivatest muusikateatritest ja hakkas otsima oma nägu. Uusi võimalusi tuli juurde. Professionaalsuse mõiste muutus. Kindlal teatripalgal töötavatele tantsukunsti tegijatele on kõrvale tulnud vabakutselised tegijad luues uusi võimalusi ja tuues tantsu juurde omanäolisi mõtlejaid. Just mõtteviisid on need, mis on käima lükanud mõttekaaslastest, sõpruskondadest ja ka üksikutest loovinimestest sündinud vabakutselise tantsumaailma.

I põlvkond: Nordic Star Saima Kranigu eestvedamisel (1991), TIKE Priit Raua eestvedamisel (1992-1999, hiljem Teine tants), Fine5 Rene Nõmmiku ja Tiina Olleski eestvedamisel (1993). Teine põlvkond: Box RM (1994-2000), Zuga Ühendatud tantsijad (1999. alates), S.P.A. Strateegilise Pulli Algatus, Mart Kangro ja paljud teised. Kolmas põlvkond on kujunemas huvitavaks ja isikupäraseks: Tantsuteater Zick, Tantsuteater Tee Kuubis, Omatsirkus, Nele Suisalu, Mari Mägi, Kaja Lindal, Henri Hütt, Karl Saks, Svetlana Grigorjeva, Mihkel Ernits, Eike Ülevain ja paljud-paljud teised.

Kaasaegse tantsu haridus kõrgkoolides

Töös ning arengus on tänasel päeval kaks kõrgkooli, kus õpetatakse kaasaegset tantsukunsti. TLÜ kui suurim ja vanim tantsualast kõrgharidust pakkuv institutsioon, mis on sündinud TPedI kultuuriteaduskonna baasil, lisas oma õppekavasse moderntantsu 1997. aastal, esialgu semestripikkuse seminari vormis. Mait Agu kutsel alustas õpetamist Anu Ruusmaa, hiljem sai moderntantsust ja kaasaegsest tantsust juba õppekava aine. TÜ VKAs on tänu rakenduslikule ja interdistsiplinaarsele haridusele loodud etenduskunstide osakond, mis on üles ehitatud rahvusvahelise teatrikoolide tavadele vastavalt, kus tants, teater ning loovtehniline õppetool moodustavad kokku isikupärase ja oma nägu otsiva koosluse. 1996. aastast alates on õpetatud seal moderni ja kaasaegset tantsu, Mall Noormetsa kutsel alustas õpetamist Merle Saarva. Enamus nendest, kes tegelevad kaasaegse tantsuga on alustanud just neis kahes koolis. Lisaks kodustele õppimisvõimalustele on väga populaarne käia ennast täiendamas välismaal, eriti just Euroopas. Mõtteviiside haakumine ja ühine kogemus rikastab kohalikku kaasaegse tantsu elu. Ometigi võiks õpetajate pealekasv olla järjepidevam. Eesti tantsumaastik on väike ja selge on see, et enne tuleb tänasel ja homsel kultuurimaastiku kujundajal hoolega mesilase kombel korjata, et hiljem jagajana hakkama saada.

Kaasaegsed tuuled teatrimajades

Teatrites jätkus samuti uue otsimine, piiride avardamisel jõudsid lavale mitmed avangardi õhtud, kus prooviti nii uusi tehnikaid kui teistsugust mõtlemist. Akadeemilises teatris on olnud mitmeid katseid käivitada kaasaegse tantsu viljelemine, kuid püsivat tegutsemist selles vallas pole tantsuteatrites tekkinud. Mai Murdmaa eestvedamisel toodi Eestisse külaliskoreograafe ja loodi rida avangardseid etendusi. Ka Mare Toomingas, Anu Ruusmaa, Dmitri Harchenko, Oleg Titov, Oksana Tralla, Ruslan Stepanov, Janek Savolainen, Jaan Ulst püüdsid alगतada ja läbi viia kaasaegse tantsu loomist teatrites. Paraku pole sellest tekkinud järjepidevust. Eelkõige on takistuseks esteetiline taotlus, mis määrab ka arusaamise professionaalsusest. Oma koha akadeemilise teatri laval on leidnud Marina Kesler. Kõik need katsetused on vaatamata kõigele kaasaegset tantsu edasi viinud ja uusi inimesi selle juurde toonud. Vaadates tulevikku, loodame et ühel hetkel tekib ka kaasaegse tantsu teater püsiva trupi ja stabiilsete võimalustega loovaks tegevuseks.

Õpetajatel on õpilased ja nendel omakorda õpilased. Ja järjepidevus toimib loova mõtte tasandil, ükskõik siis kas arendades tantsija koordineerimist ja tehnikat ning loovust või laval

isikupärast koreograafiat luues. Uus loov mõte on nurkapidi vanaga seotud ja tegelikult on ju tee sillutatud heade soovidega avastada midagi uut nii mõtte kui teo tasandil. Kindlasti tasuks aga väärtustada nende inimeste tööd, kes on loonud eelneva baasi praegusele haridusele ja tantsuloomele. Ilma Anna Ekstonita, kelle sünnist möödub sel aastal 105 aastat, ei saaks me praegu rääkida balleti eriala kutseõppest. Tänu temale on meil olemas kutseline balletikool. Igal koolil, teatril, trupil ja ka vabakutselisel kunstnikul on omad tõusu- ja mõõna- perioodid, mis on omakorda seotud ühiskondlike muutustega. Rõõm on see, et Ekstoni loodud kool plaanib laieneda kaasaegse tantsu suunal. Mai Murdmaa ettepanek arendada Eesti kaasaegset tantsu muutub sõnast teoks. Ehk siis võime kümne - kahekümne aasta pärast rääkida ka kutselisest kaasaegsest tantsijast.

Kõik sõltub konkreetsest inimesest ja tema oskusest endast läbi lasta seda, mida enne teda on tehtud ning lisada sinna oma väärtuslik panus. Et olla osa pildist. Hoolimata sellest, kuidas üks ajajärk või päev meile tundub, saab igaüks meie hulgast asjade edendamiseks midagi ära teha. Me ei ole üksinda, vaid igaüks meist on oluline lüli järjepidevuse ketist. Väärtustades hetkes elamist ja kohalolu, on oluline säilitada tervikus osalemise tunnetus. Ja olulised on kõik need inimesed, kes on armastusest ja kirest tantsu vastu panustanud ühel või teisel viisil. Ühel hetkel saab ka meie ajast ajalugu.

Limoni tehnika edasikandjad

Evelyn Tuul

Vabakutseline koreograaf, tantsija ja õpetaja

Eelmises kuukirja artiklis „Keha, meel ja tantsutehnika” kirjutasin ma loo Limoni tehnika õppimisest. Lõpetasin artikli väites, et tantsumaastik on lai ja viljakas ning eksperimenteerimine tasub ennast kindlasti ära. Nüüd aga pakun inspiratsiooniallikaks somaatilisi praktikaid erinevate õpetajate näidetel. Loodetavasti avardab see artikkel silmaringi erinevatest meetoditest, mis võiksid aidata lugejal toita oma kirge ning kaevuda tantsupraktikas sügavamale.

Jose Limoni tehnika on väga inimlik olles säilitanud talle omase aususe ja siiruse kuni tänapäevani. Paljuski on põhjus selles, et Limoni tehnika õpetajatele on antud vabadus toetada õpetamisprotsessi teiste meetodikatega. Juba Jose Limoni eluajal taheti tema tehnikat kodeerida ning kirja panna, mille Limon ise aga välistas soovides säilitada vaid printsiibid ja orgaanilisuse, millel tehnika põhineb. Endine Limoni Instituudi direktor Ann Vachon teadis jutustada ajast, mil tantsijad õpetasid niiõelda Limoni lipu all. Jose andis enda kompaniis tegetsevatele õpetajatele palju vabadust ning julgustas neid andma endi individuaalset panust.

Erinevad õpetajad kasutasid Limoni tehnikatundide läbiviimisel loovalt mitmeid neile tuntud meetodikaid. Näiteks endise Limoni kompanii soolotantsija Ruth Carrieri tundides peegeldus tema laialdane muusikaline kogemus. Betty Jones kasutas *pilditehnikat*, mis oli inspireeritud Lulu Sweigardist. Doktor Lulu Sweigard on autor raamatule „Human Movement Potential: Its Ideokinetic Facilitation”, kus ta uurib närvisüsteemi võimalusi, et esile tuua kõige efektiivsemat ja tervislikumat viisi liikumiseks kasutades selleks *pilditehnikat* ja inimese mõtteid, et arendada paremat mehaanilist tasakaalu ja lihaste koordineerimist.

Ann Vachon on kirjutanud, et peale Limoni surma hakkasid paljud muud tegurid mõjutama tema tehnika arengut. Tantsijad, kes õppisid Jose käe all ning esitasid tema repertuaari, jätkasid enda isikliku arenguga jäädes samal ajal pühendunuks Limoni pärandile. Jennifer Scanlon integreeris õpetamisprotsessi *Alexandri tehnikat*, Nina Watt põimis õpetamisse *La-bani liikumisanalüüsi* ning Laura Glenn kasutas *Bartenieffi aluseid*, mis põhinevad sellele, et saavutada mugavust ja kergust liikuvras kehas.

Tänapäeval on tantsijad, kes töötasid otse Limoniga paraku vananemas. Hetkel õpetavad peamiselt praegused ja endised kompanii tantsijad, kes on sukeldunud Limoni stiili läbi koreograafiate. Ning samuti on hulganisti „lapselapsi” – õpilasi, kes on pühendunud sellesse liikumisviisi ja jätkanud selle edasi õpetamist arendades printsiipidel põhinevat alaliselt muutuvat stiili. Limoni Instituut on jõudnud arusaamisele, et Limoni tehnika õppimine ainult ühe õpetaja käe all on aegunud lähenemine. Kuigi see võib olla rikastav ja inspireeriv kogemus, oleks see siiski alati piiratud ühe õpetaja valikueelistustega.

Ma tootsin siinkohal veel välja enda kogemused mõningate ka praegu tegutsevate õpetajatega. Carla Maxwell on Limoni Kompanii kunstiline direktor. Tema tundidest on mul meeles, kuidas ta kombineeris enda tehnikaharjutustesse hääle kasutuse. Carla rõhutas samuti, et kui oskad harjutuse rütmi mõttes laulda, siis suudad seda ka muusikaliselt ning tehniliselt korrektselt sooritada. Lisaks suunas ta meid tihti peeglitest eemale ning tutvustas ringis töötamise viise kasutades paariliste silmsidet ning füüsilist keha justkui tagasisidena. Samuti leian, et peegli mitte kasutamine treenib liikumist toetavat silmade fookust, mis on ka üks Limoni tehnika printsiipidest.

Silmad on nagu mõtete aknad. Silmad juhivad pead ja pea juhivad keha. Sarah Stackhouse kommenteeris raamatus „Jose Limon and La Malinche: The Dancer and Dance”, et kui tantsija avastab loogika silmade ja pea vahel, siis ülejäänud keha liikumine muutub samuti orgaaniliseks ning väljendus muutub rikkalikumaks ja ausamaks (Seed 2008).

Veel väärivad mainimist Sue Bernhard, kes alustas tihti tehnikatundi käte puudutusega rindkerel, et vabastada pingeid ülakehas ja roietes. Äratamaks üles tantsijate seljad, lasi ta meil seista seljakuti ning tunnetada teineteise hingamist. Jim May Limoni tunnid olid pigem ‘vana kooli’ ülesehitusega, mis aga lisas ta tundidele oma antiikse väärtuse. Tema tunnid sisaldasid alati improvisatsiooni. Ta julgustas meid otsima sensatsioonide, mõtestama liikumist ja leidma neile verbaalselt loovaid väljendusi. Seega küsimusele: „Kuidas sa seda liikumist tehes ennast tundsid?” ei läinud kunagi vastusena arvesse ‘hästi või toredasti’.

Alan Danielson, Limoni kooli direktor, oli enne, kui temast sai tantsija, muusik. Ta kasutas enda tunnis piltlikke näiteid verbaalsel kujul. Alan kasutas sõnade kõla liikumise seletamiseks. Näiteks nõnda, kuidas kõlab printsiip bOUnce (põrkumine), nõnda peaks see liikumine justkui ka välja nägema. Tema õpetustest jäi tihti kõlama hää, see kuidas ta verbaalselt rütmi ja liikumise musikaalsust väljendas.

Geraldine Cardiel, kes on Limoni õpetaja Mehhikos ja viib läbi õpetaja treeninguid koos Alan Danielsoniga, on väga tugeva Limoni tehnilise taustaga ja põimib tehnika õpetamisse Feldenkraisi somaatilist meetodit. Geraldine on kommenteerinud, et Feldenkrais on andnud talle võimaluse olla väga tähendusrikas iseendaga ja see teeb tema jaoks liikumise lihtsamaks ning lahendused selgemaks.

Erinevate õpetajate käe all õppides olen enda liikumiskeelt laiendanud, nõrkusi tugevda-

nud ja loonud uusi põnevaid teid. Aastaid kestnud õpingute tulemusena töötasin välja viisi, mis aitas mul omandada Limoni tehnikat kiiremini ja kehasõbralikumalt. Peamiselt leidsin ma inspiratsiooni Skinner Release Tehnika (SRT) näol. SRT eesmärgid on sarnased teistele tantsutehnikatele – kehaheid, painduvus, jõud, kiirus, dünaamilisus, musikaalsus ja kontroll erinevate nüansside üle. Tegu on kehalise treeningsüsteemiga, kus aisting viimistleb ettekujutlust ja liikumise esitlust. Piltlikud väljendid on kasutatud metafooridena kehalises kogemuses ja on tehnika printsiipideks. Luulelised pildid sütitavad kujutlusvõimet ja seeläbi seob tehnika õppimise loova protsessiga (Moran 2002).

Ma pean õpetaja isiklikku arengut ja enda loovuse järjepidevat rikastamist oluliseks. Seda selleks, et me ei unustaks iseenda õpilase rolli. Et olla hea õpetaja, peaksime olema ka head õpilased. Erinevaid meetodikaid kogedes õpime tehnikate vahel seoseid looma. Seejärel lähtudes iseendast, õpime sobivaid valikuid tegema ning vajalikku mittevajalikust eristama. Õpilasena soovitaksingi siinkohal ammutada tantsulisi kogemusi võimalikult erinevatelt õpetajatelt kasvatades nii tolerantsust ja õppides hindama teiste tööd.

Eelnevalt tõin välja mitmeid somaatilisi praktikaid, mis töötavad koos teiste võimalike tehnikatega. Enda ja paljude teiste õpetajate näitel võib järeldada, et kehasõbralikkus, loovus ja vaba liikumine viivad meid kiiremini ja turvalisemalt soovitud eesmärkideni. Uuri ja tee omad valikud, ära usu midagi ilma, et sa oled seda omal ihul tundnud ja kogenud. Ei ole olemas ühte tantsutehnikat, mis sobiks kõigile. Kui sa ise oled mitmekülgne ning teadlik erinevatest võimalustest, siis see omakorda rikastaks juba kogu Eesti tantsumaastikku. Meil on, mida üksteiselt õppida!

Kasutatud kirjandus:

1. Moran, J. (2002) In Its Purest Form: a rare insight into the work of Joan Skinner, *Animated Magazine*, 20-22
2. Seed, P. (2008) Jose Limon and La Malinche: The Dancer and Dance, The University of Texas press: USA tõlgitud materjali isiklikust kogust ja intervjuudest
3. Kasutatud materjale ka isiklikust kogust ja intervjuudest

Kaja Lindal & Hendrik Lebon “Rock’n Roll ja lehesadu”

Esietendus 26. novembril kell 10:00 Rannarahva Muuseumis Viimsis

Järgmised etendused:

26.11	13:00	Rannarahva Muuseumis Viimsis
27.11	13:00	Võru Kannel
28.11	10:00 / 13:00	Tartu Lille Majas
30.11	16:00	Nõmme Kultuurimajas
02.12	13:00	Rakvere Kultuurimajas
07.12	13:00	Okasroosikese Lossis

Enam infot: www.stu.ee

Rene Köster “Tzion”

Esietendus 26. novembril kell 19:30 Kanuti Gildi SAALis

Järgmised etendused:

27.11 / 27.12 / 28.12 19:30 Kanuti Gildi SAALis

Enam infot: www.saal.ee

Taneli Tõrmä mängib ajaga

Iiris Viirpalu / Mürileht-online / 03.11.2013

Okasroosikese Lossis saab 8. novembril näha seal residentuuris olnud Soome koreograafi ja etenduskunstniku Taneli Tõrmä ja tantsija Eleni Pieridesi tantsufilmi ja -etendust „Story of”. Loomeprotsessi kaasati hulk vabatahtlikke ja kunstnikke, kellelt saadud lugusid lossi atmosfääriga segades konstrueeritakse omapärane ekraani ja reaalelu piire sulandav kooslus. Helikujunduses oli abiks Liisi Altsaar.

Ons unistamine nõrkadele a muiduleivasööjatele

Ott Karulin / Postimees / 21.10.2013

Kui tihti sa oled ülelastud tähtaega või mõne kohtumise tühistamist vabandanud sellega, et sul on hetkel väga kiire? Kuigi tegelikult oled üksi kodus ja pole veel voodist välja viitsinud tulla. Kui tihti sa tahaksid seda teha? Mart Kangro lavastatud ja esitatud tüki «Waiting for tomorrow» tegelane on igatahes otsustanud siin ja praegu end välismaailmast ära lõigata.

Homseootuse petlik lihtsus

Leenu Nigu / Sirp / 01.11.2013

Pealiskaudsel vaatamisel Mart Kangro lihtsalt on laval, kuid see lihtsalt olemine on oma olemuselt tunduvalt keerukam. „waiting for tomorrow” („homset oodates”), idee autor, koreograaf ja esitaja Mart Kangro, muusikaline kujundaja Taavi Kerikmäe. Esietendus 16. X Kanuti gildi saalis.

Intervjuu: Mart Kangro – ülevast ja melanhoolsest

Kairi Kivirähk / Mürileht / 15.10.2013

Homme, 16. oktoobril jõuab Kanuti Gildi SAALis lavale Mart Kangro uus soololavastus „waiting for tomorrow” („homset oodates”). Kairi Kivirähk uurib lavastusele tõuke andnud jõudude kohta.

Prantsusmeelse maailma olümpiamängud

Raido Bergstein / Sirp / 23.10.2013

Frankofoonia mängudel Nizzas esindasid Eestit kunstnik Jaanus Samma ja Eesti Tantsuagentuur.

Ilmus oktoobri ERRSi Teataja

- Konverents „Laulu- ja tantsupeo puudutus ajas“
- Sotsioloogiline uuring „Minu laulu- ja tantsupidu“
- Pärimuse päitsed
- Pillipidu

Tantsust rahvusvaheliselt: Nordic Dance of Journal

16. – 17. novembrini toimub III estraadi- ja rahvaste tantsude festival

Tänapäeva noortel on tuttavad ja huvipakkuvad tantsustiilid hip-hop, kaasaegne tants ja showtants, kuid vähenenud on huvi erinevate rahvaste tantsude ja estraaditantsude vastu, mis olid populaarsed aastakümneid tagasi. Erinevate rahvaste tantse näeb ainult Eestis elavate vähemusrahvuste endi väikestel etteastetel ja kontsertidel. Estraaditantsude kui säravate kostüümide, graatsia ja ilu kehastus on hääbumas.

Et tekitada huvi nende tantsustiilide vastu, luua väljund tantsuõpetajatele ja tutvustada noortele erinevate rahvaste tantse, on loodud Estraadi- ja rahvaste tantsude festival. Kui esimesel aastal oli osalevate tantsijate arv 298 inimest, siis eelmisel, 2012. aastal juba 715. Siit järeldub, et huvi antud festivali vastu on olemas ja selline festival on vajalik.

Käesoleval aastal toimub Estraadi- ja rahvaste tantsude festival juba kolmandat korda. Aastal 2012 olid Estraadi- ja rahvaste tantsude festivali laureaate seas Tantsustuudio Graatsia, Hiie kool, Arte Flamenco, Shaté Tantsukool. Kes on parimad sel aastal, selgub juba 16. ja 17. novembril armsaks saanud Lindakivi Kultuurikeskuses. Festivalile on oodatud osalema tantsijad vanuses 6 kuni täiskasvanud ja etteasteid hindab professionaalne žürii koosseisus: Ülle Toming, Paul Bobkov, Raho Aardla. Oma osa on ka publikul, kelle häälte alusel selgub publiku lemmiku tiitli saaja.

Kontserdite toimumisajad on järgmised:

- 16.11.2013 13.00 – estraaditantsude kontsert vanuseklassides 6-10 ja 10-14
- 16.11.2013 18.00 – estraaditantsude kontsert vanuseklassis 15-21 ja täiskasvanud
- 17.11.2013 15.00 – rahvaste tantsude kontsert

Täpsem informatsioon www.ertfestival.ee, www.facebook.com/ertfestival

Agnes Mägismaa
ERT Festivali peakorraldaja

Tantsu- ja liikumisteraapia õpitoad Tallinna Ülikoolis

Tallinna Ülikoolis, kunstiteraapiate osakonna juures, toimub 16., 17., 23. ja 24. novembril tantsu- ja liikumisteraapia sissejuhatav täienduskoolitus Mari Mägi ja Terje Kalduri juhendamisel.

[Rohkem informatsiooni ja registreerimine.](#)

Olete palutud aeglasele hommikusöögile Nüüdistantsu festival HOMMIK 2013

26. novembrist kuni 7. detsembrini Tallinnas + etendused üle Eesti
kava + enam infot: <http://stu.ee/hommik/>

Sõber rääkis loo, kuidas ta oma lapsele Tallinnas lasteaia koha sai. Nagu ikka, uuritakse esmasel külastuskäigul vanematelt, kuidas nad lasteasutusele kasulikud saavad olla- kas katust parandades või tualettpaberit tuues ja see ongi aeg ja koht kus lapsevanemal on vaja oma trump lauale käia. Sõber ütles, et ta võib jõuluvana teha! Seepeale venitati kulmu ja arvati, et neil on ennegi neid jõuluvanasid olnud. Aga jõulude ajal tõmbas sõber siiski mantli selga, sidus habeme ette ning asus võlga tasuma. Peale esimest etteastet asutuse juhilt uurides, et kuidas siis oli, väljendati suurt rahumeelt. Küsimusele, mis siis eelmistel viga oli, sai ta vastuseks „Neil olevat kogu aeg niiii kiire. „

Sel aastal teeme kolmas kord festivali HOMMIK ja pistame taaskord varbad tulle, et kombata värske pilguga tänast päeva. Teeme seda koos kümnekonna FreshTracks Europe võrgustiku koreograafiga, kes nädala jooksul Tallinnas Kaja Kannu eestvedamisel oma harjumustele uue pilgu heidavad. Karl Saksa, Maike Londi, Joke Laureynsi ja Hendrik Leboniga kompavad nad maailma mõttetust, et leida selle mõttekus. Teevad tühje asju, et jõuda nende sisuni. On koos, et leida oma tee.

Saame kokku Tallinnas nende inimeste ja võrgustikepartneritega Fresh Tracks Europe programmist, kellega kolm viimast aastat oleme püüdnud aru saada, miks 4-aastane laps vajab tänapäevast tantsuteatrit ja kuidas 13-aastane noor mõtleb keha ja liikumise kaudu.

Taaskohtume nendega, keda ka teie Tallinnas laval näete. Alma Söderberg (Tallinnas asenduse Koldo Arostegui Gonzales) ja Angela Peris Alcantud, kes on otsustanud mängida rütmiga senikaua, kuni jaksavad. Kadri Noormets ja Kadi Maria, kes võtsid 2 aastat selleks, et välja mõelda, kuidas veeta 1 tund oma elus. Erik Alalooga oma pundiga, kes katsub jõudu õliste masinatega, mille kandekonstruktsioonide teraspitsi väljakeevitamine on võtnud omal ajal meistritl oluliselt märkimisväärsema aja kui masina hobujõud inimese higi kokku hoidis. Kaja Lindal ja Hendrik Lebon, kes peatavad sügise, et värvilised vahtralehed uuesti taevasse viiata. Erik Kaiel, kes must-valges maailmas usub, et sõprus võidab. Zuga, kes munalõikuri helina saatel võlumaailma lendab.

Tänavuaastase festivali võib liigitada ajaviite kategooriasse. Otsustasime võtta aega, et rääkida, eelkõige tantsust, mõelda ja arutada selle üle, millega tegeleme ja otsida vastuseid küsimusele, miks me seda teeme. Küsida küsimusi, mis hetkel südamel, lootes saada vastuseid, milliseid eile veel polnud või vähemalt olid nad erinevad tänasest.

Eelnevalt loetletud põhjused on ka vastused, miks selle aasta programmis lisaks etendustele on ka GreenFieldile formaadis residentuuride ettenäitamised ja muud jutuajamised. GreenFieldile, ehk residentuuride ettenäitamised koos sellele järgneva avaliku aruteluga, on

saanud üheks meie oluliseks töömeetodiks lossis ja usume, et seni, kuni saame aru, mida ja milleks me teeme, seni me ka tegutseme.

Esimest korda festivali ajaloos lubame omale võimaluse festivali suveniirideks. Vaadates otsa iseendile, ei kujutanud me ette end identseis univormides, seepärast läsksi nii, et HOMMIK logo saab iga külaline oma ihusärgile, dsiinsidele või turukotile markeerida ise, tehes seda lihtsa siiditõmmisega. Selleks olete oodatud siiditrüki töötuppa, mis on avatud kogu festivali aja festivali infokeskuses.

Festivali põhiprogramm on 4 – 7. detsembrini, kus iga päev algab aeglase hommikusöögiga kell 9 Okasroosikese Lossis.

Triinu Aron
Sõltumatu Tantsu Ühenduse eestvedaja
ja festivali peakorraldaja

Fine5 tantsuteater osaleb kahe lavastusega 11. – 15. detsembrini Jekaterinburgis toimival rahvusvahelisel kaasaegse tantsu festivalil „On The Edge“

Fine 5 tantsuteater on kahe lavastusega kutsunud rahvusvahelisele kaasaegse tantsu festivalile „On The Edge“ („Na Grani“), mis toimub 11.12 kuni 15.12 2013 Jekaterinburgis, Venemaal. Festivalil osalevad Venemaa kaasaegse tantsu tuntumad esindajad „Provincial Dances Theatre“ T.Baganova juhendamisel, „Olga Pona Dance Theatre“, S. Smirnovi „Eccentric Ballet“, kes kõik on ka „Kuldse Maski“ teatripreemia laureaadid erinevatel aastatel, aga ka paljud teised tuntud trupid ja teatrid. Festivali kavas on mitmed rahvusvahelised koostööprojektid. Balti riikide esindajaist on festivalile kutsutud Fine5 tantsuteater Eestist ja Loretta Joudkaite trupp Leedust, keda eesti vaataja kahjuks veel kunagi näinud ei ole.

Fine5 esitab festivalil T. Olleski ja R. Nõmmiku lavastatud „Enne kui minna, ma ütlen“ ja „Mandala“. „Enne kui minna“ esietendus 2011 aasta lõpus kui Tallinna linn lõpetas ette teatmata rendilepingu Lai tn 9 –s treeninguks ja loometöök ruume rentinud Fine 5 tantsuteatriga. Lavastus oli nomineeritud 2011 Eesti Teatri aastaauhindadele tantsuteatri kategoorias. „Mandala“ kui kinesteetiline meditatsioon, mis avab kaasaegses tantsukeeles erinevate tähenduste tekke ja kadumise lakkamatult voolava ringkäiguna, esietendus 2012 aastal teatri 20nda tegevusaasta tähistamiseks. Seda lavastust on Fine 5 näidanud 2012 aastal IFMC festivalil Vitebskis ja 2013 aasta kevadel New Baltic Dance festivalil Vilniuses.

Seoses kutsega rahvusvahelisele festivalile ja muutustega esituskoosseisus löid teatri kooreograafid koostöös tantsijatega uue, täiendatud versiooni lavastusest „Enne kui minna, ma

ütlen“. Kaasaegse tantsuteatri huvilistel Tallinnas on võimalik seda näha ainult ühel korral
- laupäeval, 07.12. 2013 kell 17.00 – vahetult enne teatri ärasõitu festivalile.

Etendust toimub TLÜ URSA saalis, Narva mnt.25.

Tegijad: Tiina Ollesk, Külli Roosna, Laura Kvelstein, Helen Reitsnik, Dmitri Kruus, Simo Kruusement, Gert Preegel, Endro Roosimäe, Renee Nõmmik.
Valgus: Airi Eras (Prantsusmaa), Ants Kurist (Teater N099)
Piletid: 10 EUR - tund enne algust kohapeal ja Piletilevist
NB! Kohtade arv on piiratud!

Lisainfo 5137972, 5042276

www.fine5.ee

toetajad: TLÜ, Tallinna Linn, Fine5 Tantsuteatri tantsijad

TÜ Viljandi Kultuuriakadeemia etenduskunstide visuaaltehnoloogia ja tantsukunsti kõrghariduse eelõpe

Praktilisi, teoreetilisi ja sümbiootilisi tegevusi hõlmav ja ette valmistav kursus, etenduskunstide kõrghariduses toimuva ja sisalduva, eesmärkide, ideaalide ja reaalsusega.

3.-5.	jaanuar	2014	Pärnu teater Endlas
20.-22.	märts	2014	TÜ Viljandi Kultuuriakadeemias

[Lisainfo ja registreerimine](#)

Tallinna Haridusamet tunnustas tantsuõpetajaid

Oktoober on õpetajate kuu ja selle puhul tunnustatakse üle Eesti paljusid õpetajaid. Tallinnas sai tantsuvaldkonnas tunnustuse kaks õpetajat.

Tallinna Haridusamet tunnustas 2013. aastal (www.haridus.ee andmetel):

Tallinna aasta koolitaja 2013 on Pelgulinna rahvamaja rahvatantsurühmade juhendaja Erika Põlendik – professionaalne tantsujuht, kelle kollektiivides on meeldivalt vaba õhkkond

ent Eesti tiipsemel õpitulemused ja töö kvaliteet. Alates 1990. aastast tegutseb ta üld- ja noortetantsupidude liigijuhina, tema rahvatantsurühmad osalevad aktiivselt kogukonna sündmustel ja tähtpäevadel.

Innovaatilise õpetaja 2013 üks laureaateidest on Heili Lindepuu. Tiitli pälvib uudsetele ideedele avatud, loov ja ettevõtlik pedagoog, kes on õppe- ja kasvatustegevuse eesmärkidest lähtuvalt uudse idee või õppemeetodi edukalt ka kasutusele võtnud. Ta lähtub õppe- ja kasvatustsüklis õpilaste individuaalsusest, võimetest ja vajadustest, toetab nende koostöö-, analüüsi- ja mõtlemisoskuse kujunemist ning loovust.

Eesti Tantsuagentuur sai 15

Raido Bergstein
ETA juhataja

3. novembril pidutses Eesti Tantsuagentuur (ETA) koos oma endiste ja praeguste töötajatega. Just sel päeval 15 aastat tagasi toimus ööklubis „Bonnie ja Clyde“ esimene üritus, mille korraldas Kristjan Kurmi, Marge Ehrenbuschi, Alo Siiaki, Jaak Põldma ja Jüri Naela poolt asutatud Eesti Tantsuagentuur. Sellest ajast on palju vett merre voolanud ning ETA on läbi katsetuste ja proovimiste tänaseks päevaks kasvanud oluliseks tantsukeskuseks, mille tegevusi on raske ühte lausesse kokku võtta.

Tantsutuuri, mis veel mõned aastad tagasi kooliõpilastele väljundiks mõeldud oli, on viimase aasta jooksul saanud uue suuna ning keskendub nüüd tantsukunstile selle sõna otseses tähenduses. Noori ei ole Tantsutuuri unustanud, tuues produtseeritavate tööde näol kokku juba tunnustatud tantsukunstnikud ja oma tantsuteed alles alustavad tantsijad. Lisaks neile ka tõeliselt head ja huvitavad välislavastused. Näiteks jõuab järgmise aasta 20. veebruaril Tantsutuuri raames Tallinnasse Helsingi Tantsukompanii koreograaf Jyrki Karttunenini lavastusega „Fairy“, mis on oma auväärsusest vanusest vaatamata endiselt tõeline maiuspala nii suurtele kui ka väikestele (kaasaegse) tantsu sõpradele ja tegijatele. Lisaks võtab Tantsutuuri hoogu, et head tantsu saaks näha ka väljaspool Tallinna. ETA on läbi Tantsutuuri tegevuste osaline ka kahes Põhjamaade tantsuvõrgustikus, mille tegevuste tulemusena jõuavad lähiaastatel Eestisse nii meie tantsukunstnikele kui –publikule huvitavad tööd. Noorima ETA üksusena kasvab meie kaasaegse tantsu sari kõige kiiremini ning selle tegevustel tasub kindlasti silma peal hoida.

9. septembril alustas oma 15. hooaega ka E.T.A. Tantsukool. Erinevate nimede all tegutsemine ei ole aja jooksul omandatud oskusi ja teadmisi kuidagi vähendanud, pigem vastupidi. Meie koolis töötavad täna suurepäraseid tantsuõpetajaid, kes juhendavad õpilasi erinevates tantsustiilides ning annavad neile kaasa julgust ja teadmisi, mis tulevad kasuks ka väljaspool tantsumaailma. Meil õpitakse kõikvõimalikke erinevaid stiile klassikalisest tantsust kuni improvisatsioonini, mis kokkuvõttes annab meie õpilastele kaasa tõeliselt sügavad teadmised tantsukunstist kui tervikust. Nendel koolilõpetajatel, kel soov ja tahtmine oma elu ka töötegemise mõttes tantsuga siduda, on kaasa võtta kogemuste pagas, mis moodustab vettpidava põhja tantsumaailma sisenemisel.

Festival Koolitants saab algaval hooajal vanemaks kui ETA ise. 20.juubelihooaeg ei tööta küll suuremaid muudatusi juba ennast tõestanud festivaliformaadis, kuid see ei tähenda seda, et ka Koolitants ajas ei täieneks. Eesti suurima tantsufestivali mõju noortele ja tantsuloojatele on võimatu sõnadesse panna ning meie anname endast parima, et see meeleolukas tantsuüritus veel pikki aastaid püsima jääks!

Viimase kuid kindlasti mitte kõige vähemolulisena tasub meeles pidada, et ETA esimesed tegevused olid algselt meelelahutuse vallas. Hoolimata teiste tegevuste kasvust ja suuremast silmapaistvusest on ETAs siiani tegutsemas revüüteater Starlight Cabaret, kellel on juba viiendat hooaega heaks partneriks Sokos Hotel Viru. Viru restoranis Merineitsi on tänase seisuga nelja aasta jooksul tantsitud juba kahte kolmeosalist revüüteatri-lavastust ning algaval hooajal esietendub lisaks kolmandale ka neljas. Seda siis kevadel, kohe peale talvist restorani remondi lõppu. Starlight Cabaret kvaliteedi eest hoolitsevad endiselt lavastaja Kristjan Kurm ja repetiitor Elo Unt.

Viieteistkümne aasta jooksul kogutud teadmised ja oskused on tänaseks kokku saanud tantsukeskuses, mis tegutseb kõikides peamistes tantsuvaldkondades haridusest kuni festivalitegevuseni.

Väljakutseterikast juubelihooaega praegustele, endistele ja tulevastele ETAkatele!

21.11 / 22.11 19:30
Kanuti Gildi SAAL

Hiiumaa Tantsufestival 2013:
Ingmar Jõela + Katrin Kreutzberg + Ly Meldlf & Üüve-Lydia Toompere

www.saal.ee

13.12/14.12/15.12 18:00
Kanuti Gildi SAAL

OMAtsirkus: Tiina Mölder &
Helen Reitsnik "Pilet kuskile"

www.saal.ee

Festival HOMMIK 2013

26.11 10:00/13:00
Viimsi Rannarahva Muuseum
ESIETENDUS!

27.11 13:00
Võru Kannel

28.11 10:00/13:00
Tartu Lille Maja

30.11 16:00
Nõmme Kultuurimaja

2.12 13:00
Rakvere Kultuurimaja

7.12 13:00
Okasroosikese Lossis

Kaja Lindal & Hendrik Lebon
"Rock'n Roll ja lehesadu"

4.12 11:00 / 14:00
Okasroosikese Loss

Alma Söderbergi &
Angela Peris Alcantud
“Kõik”

4.12 20:00

5.12 20:00

Kanuti Gildi SAAL

Erik Kael “Vau”

5.12 11:00

Okasroosikese Loss

ZUGA “Võluvärk”

6.12 20:00

Kanuti Gildi SAAL

Erik Alalooga & Andreas W
“Läbipõlejad”

6.12 22:00

Okasroosikese Loss

Kadri Noormets & Kadi Maria
“an hour of”

www.stu.ee/hommik

Toimetaja Evelin Lagle

Graafiline disain Jaan Sarapuu

Toimetuskolleegium Anu Sööt, Mall Noormets, Sille Kapper

Keeletoimetaja Mall Noormets.